

UOHSX0060MZ3

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-S360/2014/KD-27587/2014/851/TKu

Brno: 22. 12. 2014

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže ve správním řízení sp. zn. ÚOHS-S360/2014/KD, zahájeném dne 14. 4. 2014 z moci úřední ve smyslu § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 21 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů, ve věci možného porušení § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů, a článku 101 Smlouvy o fungování Evropské unie, jehož **účastníkem je:**

společnost **ŠKODA AUTO a.s.**, se sídlem Mladá Boleslav, Tř. Václava Klementa 869, PSČ 293 60, IČ 00177041, zastoupená na základě plné moci ze dne 26. 2. 2014 Mgr. Robertem Nešpůrkem, LL.M., advokátem a společníkem advokátní kanceláře Havel, Holásek & Partners, s.r.o., se sídlem Praha 1 – Nové Město, Na Florenci 2116/15, PSČ 110 00, a na jejím základě udělené substituční plné moci JUDr. Robertem Nerudou, Ph.D., advokátem téže advokátní kanceláře,

vydává v souladu s § 67 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, toto

rozhodnutí:

I.

Účastník řízení, **společnost ŠKODA AUTO a.s.**, se sídlem Mladá Boleslav, Tř. Václava Klementa 869, PSČ 293 60, IČ 00177041, tím, že v období nejméně od 12. 4. 2011 do 19. 4. 2012 ve shodě s distributory stanovoval jejich minimální marže při prodeji nových osobních motorových vozidel určených spotřebitelům,

uzavřel a plnil zakázané dohody o určení cen pro další prodej, jejichž cílem bylo narušení hospodářské soutěže na trhu nových osobních motorových vozidel určených spotřebitelům v obchodních třídách Mini, Malé vozy, Střední třída, Vyšší střední třída, MPV a Terénní,

čímž porušil v období od 12. 4. 2011 do 19. 4. 2012 zákaz uvedený v čl. 101 odst. 1 písm. a) Smlouvy o fungování Evropské unie a v § 3 odst. 1 a odst. 2 písm. a) zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění zákona č. 188/2011 Sb., a tím se dopustil správního deliktu dle § 22a odst. 1 písm. b) zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění zákona č. 188/2011 Sb.

II.

Podle § 7 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění zákona č. 188/2011 Sb., se účastníku řízení, společnosti ŠKODA AUTO a.s., se sídlem Mladá Boleslav, Tř. Václava Klementa 869, PSČ 293 60, IČ 00177041, **plnění dohod popsaných ve výrokové části I. tohoto rozhodnutí do budoucna zakazuje.**

III.

Dle § 22a odst. 2 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění zákona č. 188/2011 Sb., se účastníku řízení, společnosti ŠKODA AUTO a.s., se sídlem Mladá Boleslav, Tř. Václava Klementa 869, PSČ 293 60, IČ 00177041, za porušení § 3 odst. 1 téhož zákona a čl. 101 Smlouvy o fungování Evropské unie popsaného ve výrokové části I. tohoto rozhodnutí **ukládá pokuta ve výši**

49.108.000,- Kč (slovy: čtyřicet devět milionů sto osm tisíc korun českých).

Uložená pokuta je splatná do 90 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

IV.

Dle § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníku řízení, společnosti ŠKODA AUTO a.s., se sídlem Mladá Boleslav, Tř. Václava Klementa 869, PSČ 293 60, IČ 00177041, **ukládá povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou**

2.500,- Kč (slovy: dva tisíce pět set korun českých).

Náklady řízení jsou splatné do 15 dnů ode dne právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

I Zahájení a dosavadní průběh správního řízení

1. Dne 14. 4. 2014 zahájil Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále též „**Úřad**“) se společností ŠKODA AUTO a.s., se sídlem Mladá Boleslav, Tř. Václava Klementa 869, PSČ 293 60, IČ 00177041 (dále též „**Škoda**“), správní řízení sp. zn. ÚOHS-S360/2014/KD (dále též „**správní řízení**“) ve věci možného porušení § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů (dále též „**zákon, ve znění pozdějších předpisů**“) a čl. 101 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále též „**SFEU**“).
2. Možné porušení § 3 odst. 1 zákona, ve znění pozdějších předpisů, a čl. 101 SFEU Úřad spatřoval v zakázaných dohodách o přímém nebo nepřímém určení cen pro další prodej výrobků účastníka řízení – nových osobních motorových vozidel – uzavíraných mezi účastníkem správního řízení a jeho distributory v době nejméně od 1. čtvrtletí 2011. Cílem nebo výsledkem jednání účastníka správního řízení mohlo být narušení hospodářské soutěže na trhu uvedeného zboží na území České republiky. Toto jednání účastníka správního řízení mohlo být způsobilé ovlivnit obchod mezi členskými státy Evropské unie¹.
3. Úřad přistoupil k zahájení správního řízení z moci úřední po šetření prováděném v rámci výkonu jeho dozorové pravomoci dle § 20 odst. 1 písm. a) zákona, ve znění pozdějších předpisů, které Úřad inicioval po doručení podnětu od společnosti Škoda [...*obchodní tajemství*...].
4. Úřad zahájil řízení pouze s jediným účastníkem, a to se společností Škoda, čímž využil možnost danou mu § 21a odst. 3 zákona, ve znění pozdějších předpisů.
5. V průběhu správního řízení Úřad využil svých pravomocí v souladu s § 21e zákona, ve znění pozdějších předpisů, za účelem provedení dokazování ve správním řízení. Úřad shromáždil podklady o fungování distribuční sítě účastníka řízení a jeho hospodářských výkonech, o organizaci předmětného jednání a o fungování trhu s novými osobními motorovými vozidly v ČR (dále jen „**osobní vozidla**“).
6. Protiprávnost jednání účastníka řízení z hlediska hmotněprávního je Úřadem posuzována podle zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění účinném v době spáchání deliktu (viz dále), tj. za účinnosti zákona č. 143/2001 Sb., ve znění zákona č. 188/2011 Sb. (dále též „**ZOHS 188**“).
7. Z hlediska procesního Úřad postupuje dle předpisu účinného v době zahájení správního řízení, tedy ke dni 14. 4. 2014. Procesně Úřad postupuje dle zákona č. 143/2001 Sb., ve znění zákona č. 360/2012 Sb. (dále též „**ZOHS 360**“).

¹ Oznamení o zahájení správního řízení ze dne 11. 4. 2014 viz l.č. 322 – 324 správního spisu sp. zn. ÚOHS-S360/2014/KD (dále jen „**spisu**“).

8. Pro účely tohoto rozhodnutí Úřad, pokud je to účelné, používá označení „**zákon o ochraně hospodářské soutěže**“ či „**zákon**“ pro principy a pravidla platná po celou dobu účinnosti zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), a to i přes změny formulačního charakteru.
9. Úřad zahájil na žádost účastníka řízení ke dni 5. 8. 2014 proceduru narovnání, účastník řízení vyjádřil po následně provedeném ústním jednání zájem v této proceduře pokračovat. Dne 18. 11. 2014 vydal Úřad výhrady k dohodě ve smyslu § 7 odst. 3 a § 21b ZOHS 360 (dále též „**sdělení výhrad**“). Dne 1. 12. 2014 obdržel Úřad závěrečný návrh narovnání, kterým se účastník řízení za účelem narovnání doznal v plném rozsahu ke spáchání deliktu uvedeného ve sdělení výhrad a bezvýhradně a bezpodmínečně uznal svoji odpovědnost za spáchaný delikt. Současně deklaroval, že nebude navrhopvat doplnění dokazování ani provedení dalších procesních úkonů a akceptoval výši pokuty specifikovanou ve sdělení výhrad.
10. Účastník řízení využil svého práva seznámit se s podklady rozhodnutí ve smyslu § 21b odst. 2 zákona, a to dne 1. 12. 2014, měl taktéž dostatečnou možnost do správního spisu nahlížet v průběhu správního řízení. Na základě § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „**správní řád**“) umožnil Úřad účastníku řízení vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Účastník řízení ve stanovené lhůtě tohoto svého práva nevyužil.

II Charakteristika účastníka řízení

11. Soutěžitel, skupina Volkswagen, působí celosvětově zejm. v oblastech výroby, velkoobchodní a maloobchodní distribuce nových i ojetých osobních i lehkých užitkových vozidel, nákladních vozidel, autobusů, autokarů, motocyklů, podvozků pro autobusy a náhradních dílů pro tato vozidla. V České republice jsou společnosti ze skupiny Volkswagen činné zejména v oblasti velkoobchodního prodeje vozů značek Volkswagen, Audi, Škoda (zde i v oblasti výroby), Seat, Porsche, Bentley a Lamborghini, a dále ojetých vozidel, jakož i v oblasti maloobchodního prodeje těchto značek. Společnosti ze skupiny Volkswagen současně poskytují související technické (servisní) i finanční (leasing, pojištění) služby (např. společnost ŠkoFIN s.r.o.²).
12. Účastník řízení, společnost Škoda, je součástí skupiny Volkswagen a předním českým výrobcem osobních automobilů. Úřad vzal za účastníka řízení společnost Škoda, neboť právě tato společnost měla k šetřenému jednání nejbližší vztah. Společnost Škoda patří mezi největší společnosti působící na českém trhu. Její obchodní aktivity zasahují území Evropské unie, Ruské Federace, Číny, Indie, Latinské Ameriky, Afriky i Asie. Její celosvětový obrat se dlouhodobě pohybuje přes 200 miliard Kč a vyrábí necelý milion osobních vozidel ročně v 7 různých modelech a řadě variant³. Výroba osobních automobilů značky Škoda probíhá v několika závodech v České republice, dále v Ruské federaci, Indii a Číně. Zákazníkům Škoda dodává vozy prostřednictvím distribuční sítě složené z distributorů⁴. Tato síť je v České

² Společnost ŠkoFIN s.r.o. se sídlem Pekařská 6, Praha 5, 155 00, IČ 458 05 369.

³ Viz l.č. 518 a násl. spisu.

⁴ Viz l.č. 334 a násl. spisu.

republiky hustá, zejména z historických důvodů. Dlouhodobě je Škoda nejlépe prodávanou značkou osobních vozidel na českém trhu, má největší tržní podíl pohybující se kolem 30 %⁵.

13. Obchodní činnost účastníka řízení spočívá ve výrobě a prodeji osobních vozidel, výrobě a prodeji náhradních dílů a příslušenství k těmto vozidlům a dalších činnostech.
14. Účastník řízení dosáhl v roce 2012 celosvětového obrátu ve výši 239.101 milionů Kč a vyrobil 944.432 ks osobních vozidel všech modelových řad značky Škoda. V České republice účastník řízení dodal v roce 2012 zákazníkům 59.674 ks osobních vozidel všech modelových řad, přičemž dosáhl celkového obrátu ve výši 21.927 milionů Kč.

III Zjištěné skutečnosti

III.1 Třídění osobních vozidel

15. Osobní vozidla lze rozdělit do několika obchodních tříd. Mezi obchodními třídami lze rozlišovat na základě řady kritérií, roli zde hrají mj. rozměry vozidla, prestiž značky, výkon motoru či nákupní cena. Na trhu osobních vozidel je v současné době užíváno několik rozdělení obchodních tříd, mezi kterými se vyskytují odlišnosti. Osobní vozidla v některých případech nesplňují všechna kritéria pro zařazení do dané obchodní třídy či naopak splňují kritéria pro zařazení do většího počtu obchodních tříd. Pro účely tohoto správního řízení zohlednil Úřad třídění užívané Svazem dovozců automobilů, jakož i třídění užívané Evropskou komisí. Mezi oběma systémy rozdělení obchodních tříd mohou existovat rozdíly, nicméně tyto se přímo nedotýkají zařazení modelů osobních vozidel společnosti Škoda.
16. Účastník řízení vyráběl a prodával v období od [...obchodní tajemství...] 2011 do [...obchodní tajemství...] 2012 (podle třídění Svazu dovozců automobilů) osobní vozidla těchto modelových řad v následujících obchodních třídách: Mini – Škoda Citigo; Malé vozy – Škoda Fabia; Střední – Škoda Octavia; Vyšší střední – Škoda Superb; Terénní vozy/SUV – Škoda Yeti; MPV – Škoda Roomster. Úřad ověřil, že účastník řízení v období od [...obchodní tajemství...] 2011 do [...obchodní tajemství...] 2012 nevyráběl ani neprodával osobní vozidla v jiných obchodních třídách.
17. Ve třídách uvedených v bodě 16 vyrábí a dodává na český trh také automobilka Volkswagen, Audi i Seat, tedy další značky soutěžitele, skupiny Volkswagen.

III.2 Vztah účastníka řízení a jeho distributorů

18. Účastník řízení je výrobcem osobních vozidel, která dodává koncovým zákazníkům zejména prostřednictvím nezávislých smluvních distributorů (dále též „**distributoři**“). Účastník řízení výjimečně prodává osobní vozidla přímo, bez využití distribuční sítě.
19. Vztah společnosti Škoda a distributorů se řídí [...obchodní tajemství...] (dále též „**Smlouva**“). Smlouva upravuje vzájemná práva a povinnosti společnosti Škoda a distributorů. [...obchodní tajemství...]

⁵ Viz I.č. 529 spisu.

20. Jednotliví distributoři nakupují osobní vozidla do svého vlastnictví přímo od společnosti Škoda, a to za [...*obchodní tajemství*...]. Rozdíl mezi nákupní cenou osobního vozidla, kterou platí za dodané osobní vozidlo distributor společnosti Škoda, a dosaženou prodejní cenou konečnému zákazníkovi tvoří marži distributora. Výše dosahované marže je tedy závislá na prodejní ceně, za kterou dojde k prodeji konečnému zákazníkovi.
21. V případech popsaných ve Smlouvě vyplácí společnost Škoda svým distributorům také tzv. [...*obchodní tajemství*...]
22. Distributoři prodávají koncovým zákazníkům osobní vozidla, která se fyzicky nachází v držbě i vlastnictví distributora, i vozidla, která distributor objedná přímo u společnosti Škoda na základě objednávky konkrétního koncového zákazníka, tzv. do výroby. Po celou dobu od vytvoření objednávky do dodání konečnému zákazníkovi je s daným vozem spojena identifikace tohoto zákazníka.
23. Společnost Škoda se svými distributory komunikuje řadou komunikačních kanálů, mezi nimi e-mailem, prostřednictvím oběžníků, regionálních zástupců či elektronických systémů.
24. Distributoři vedle prodeje osobních vozidel mohou vyvíjet obchodní činnost i v dalších oblastech. Tyto činnosti nejsou předmětem tohoto správního řízení, Úřad neshledal žádné indicie či důkazy nasvědčující propojení aktivit distributorů v těchto oblastech s předmětem správního řízení, a proto se jimi dále podrobně nezabýval.
25. Vedle distributorů prodávajících osobní vozidla Škoda na základě Smlouvy s účastníkem řízení existují na českém trhu i další prodejci osobních vozidel Škoda. Tito prodejci nejsou k účastníku řízení vázáni obdobným závazkem jako distributoři, a proto se vztahy účastníka řízení k těmto subjektům Úřad ve správním řízení nezabýval.

III.3 Koncoví zákazníci

26. Koncové zákazníky, kterým prodává účastník řízení osobní vozidla, lze rozdělit na několik skupin odlišujících se jejich požadavky na zakoupené osobní vozidlo, průběhem prodejního procesu, obchodními podmínkami, cenou i okolnostmi zohledňovanými při nákupním chování. Odlišnosti mezi těmito zákaznickými skupinami se projevují i na velkoobchodní úrovni trhu, a to v podobě odlišných obchodních a dodacích podmínek, výše a struktury vyplácených bonusů či možnosti nevyužít zavedený systém vyřizování objednávek.
27. Úřad ověřil, že předmětné jednání se dotýkalo pouze zákazníků [...*obchodní tajemství*...]. Zákazníci zařazení do této skupiny však nejsou nutně pouze spotřebiteli ve smyslu § 419 zákona č. 89/2012 Sb., Občanského zákoníku, může se jednat o fyzické osoby i společnosti, [...*obchodní tajemství*...]. Na velkoobchodním trhu jsou dodávky [...*obchodní tajemství*...] odlišitelné po celou dobu od zadání objednávky do okamžiku dodání zákazníkovi cenovými i necenovými podmínkami.

III.4 Situace na trhu

28. Úřad dále ověřil, že společnost Škoda čelila dlouhodobému tlaku ze strany distributorů, jehož předmětem byla vysoká úroveň zejména cenové konkurence mezi těmito distributory. [...obchodní tajemství...].

III.5 Školení distributorů

29. Nejdříve došlo ke schůzce [...obchodní tajemství...]. Výsledkem schůzky bylo [...obchodní tajemství...] školení [...obchodní tajemství...] distribuční sítě [...obchodní tajemství...].
30. [...obchodní tajemství...]v době nejméně od 12. 4. 2011 nejméně do 19. 4. 2012 [...obchodní tajemství...] opakovaná [...obchodní tajemství...].
31. Dle zjištění Úřadu byla [...obchodní tajemství...]přijímána intenzivní opatření na ochranu prezentovaných informací⁶. Samotná školení sestávala z několika částí. Tématy první části byl [...obchodní tajemství...]. Na popsaném základě stavěla další část. Na školeních bylo distributorům jednoznačně navrženo poskytovat jen takové slevy z prodejní ceny, aby uskutečňovali prodej s marží v pevně dané výši⁷; toto bylo distributory akceptováno. Doporučení se mělo výslovně dotýkat pouze prodejů koncovým zákazníkům [...obchodní tajemství...].
32. Při výše popsaných školeních bylo užíváno citlivých podkladů a informací ohledně prodejů, cenové politiky či finanční situace jednotlivých distributorů. [...obchodní tajemství...] získával přístup k informacím z těchto kanálů prostřednictvím manažerů Škoda. Tito manažeři Škoda byli naopak průběžně informováni o průběhu školení⁸. O konání školení i jejich rámcovém obsahu byli informováni i regionální zástupci společnosti Škoda jako komunikační mezičlánek mezi distributory a společností Škoda⁹.
33. Na školeních byl představen kontrolní mechanismus sloužící k ověření dodržování dohod. Distributoři byli povinni hlásit zjištěná porušení cenových dohod svými konkurenty e-mailem. [...obchodní tajemství...] distributora nedodržujícího dohodu s žádostí o zdůvodnění jeho cenové nabídky. Součástí tohoto kontrolního mechanismu [...obchodní tajemství...]. Výsledky takových kontrol byly tématem [...obchodní tajemství...], kde byl vyvíjen na distributory nátlak směřující k dodržování cenových doporučení.
34. Součástí dohod byl i několikastupňový sankční mechanismus. Prvním stupněm byl prostý nátlak [...obchodní tajemství...] směřující k nutnosti zdůvodňovat svou cenovou politiku. Druhým stupněm byla tvrzení, že v případě nedodržení cenových doporučení dojde k uložení sankcí ze strany společnosti Škoda. Tyto sankce měly spočívat v prodloužení dodacích dob, snížení bonusů či marketingové podpory a případných dalších omezeních. Třetím stupněm bylo předvolání distributora na schůzku s některým z manažerů Škoda, na které měl distributor rozsáhle zdůvodňovat svou cenovou politiku a neochotu k dodržování cenových

⁶ Viz I.č. 5 spisu.

⁷; formulováno jako „doporučení“.

⁸ Viz I.č. 19 a násl., 82 spisu.

⁹ Viz I.č. 349 - 350 spisu.

doporučení. Obdobný kontrolní a sankční mechanismus byl uplatňován i vůči distributorům, kteří se odmítali školení účastnit či projevíli výhrady vůči jeho obsahu¹⁰.

35. Úřad ověřil, že všechny tři stupně sankčního mechanismu byly aktivně využívány. Úřad naopak nezjistil, že by došlo k uplatnění sankcí, na které byli distributoři upozorňováni v druhém stupni sankčního mechanismu. Úřad však ověřil, že distributoři považovali možnost uložení těchto sankcí za reálnou, a to vzhledem k vysoké diskreční pravomoci společnosti Škoda v těchto otázkách¹¹.
36. Úřad zjistil, že distributoři považovali za jisté, že školení jsou [...*obchodní tajemství*...] Škoda a konají se [...*obchodní tajemství*...]. Vedla je k tomu silná informační podpora ze strany společnosti Škoda [...*obchodní tajemství*...], zjevné zapojení společnosti Škoda prostřednictvím jejích zaměstnanců do kontrolního i sankčního mechanismu a reálně vnímaná hrozba sankcí.
37. [...*obchodní tajemství*...].
38. Za omezení hospodářské soutěže, jehož případné objektivní zdůvodnění ve správním řízení ověřoval, Úřad považoval komplexní systém dohod o přímém či nepřímém určení prodejních cen uzavíraných společnostmi Škoda [...*obchodní tajemství*...] s distributory osobních vozidel Škoda na území České republiky.

IV Relevantní trh

39. Relevantním trhem je podle § 2 odst. 2 zákona trh zboží¹², které je z hlediska své charakteristiky, ceny a zamýšleného použití shodné, porovnatelné nebo vzájemně zastupitelné, a to na území, na němž jsou soutěžní podmínky dostatečně homogenní a zřetelně odlišitelné od sousedících území. Relevantní trh se vymezuje z hlediska věcného (výrobního), geografického a časového.¹³
40. Posuzované jednání se týkalo prodeje osobních vozidel značky Škoda ze strany nezávislých smluvních distributorů odebírajících vozidla od účastníka řízení za účelem jejich dalšího prodeje [...*obchodní tajemství*...] na území České republiky v době od dubna 2011 do dubna 2012.
41. Prodej osobních vozidel určených koncovým zákazníkům vykazuje značné odlišnosti dle zařazení koncového zákazníka. V tomto řízení bylo dostatečně prokázáno, že předmětné jednání se dotýkalo pouze zákazníků [...*obchodní tajemství*...], jak jsou vymezeni v bodě 27, nikoli jiných zákaznických skupin.
42. Osobní vozidla určená zákazníkům [...*obchodní tajemství*...] jsou odlišitelná v průběhu celého procesu od objednávky osobního vozidla přes jeho výrobu a distribuci až po dodání

¹⁰ Viz I.č. 22, 29 spisu.

¹¹ Viz I.č. 340 - 342 spisu.

¹² Legislativní zkratka "zboží" je konkretizována v § 1 odst. 1 zákona; zahrnuje výrobky a služby.

¹³ Srov. též Sdělení Komise o definici relevantního trhu pro účely práva hospodářské soutěže Společenství publikované v Úředním věstníku C 372/5 ze dne 9. 12. 1997.

koncovému zákazníkovi, tedy na velkoobchodní úrovni trhu mezi účastníkem řízení a jeho distributory i na maloobchodní úrovni trhu mezi distributory a koncovými zákazníky.

43. Úřad přistoupil ke zhodnocení dalších kritérií nezbytných pro vymezení relevantního produktového trhu. Takovým kritériem je obchodní třída osobního vozidla. Platí, že mezi obchodními třídami panují odlišnosti v jejich technických parametrech a s nimi související užitné hodnotě (rozměry vnitřní i vnější, výkon motoru), tak i v oblasti ceny a kvality. Osobní vozidla v některých případech nesplňují všechna kritéria pro zařazení do dané obchodní třídy či naopak splňují kritéria pro zařazení do většího počtu obchodních tříd. Platí však, že osobní vozidla jsou mezi jednotlivými obchodními třídami zastupitelná jen v omezeném rozsahu. Dělení osobních vozidel dle jednotlivých obchodních tříd jako samostatných trhů provádí konzistentně Úřad i Evropská komise.
44. Úřad konstatuje, že vzhledem k charakteru jednání účastníka řízení se otázkou přesného vymezení relevantního trhu nezabýval a z hlediska věcného považoval pro účely předmětného správního řízení za relevantní trhy osobní vozidla v obchodních třídách, ve kterých nabízela společnost Škoda k prodeji [...*obchodní tajemství*...] některý ze svých modelů (dále jen „**relevantní trh**“). Jedná se o obchodní třídu Mini s modelem Škoda CITIGO, třídu Malé vozy s modelem Škoda FABIA, Střední třída s modelem Škoda OCTAVIA, Vyšší střední třída s modelem Škoda SUPERB, MPV s modelem Škoda ROOMSTER a Terénní s modelem Škoda YETI.
45. Prodej osobních vozidel v popsanych obchodních třídách určených [...*obchodní tajemství*...] probíhá v ČR za homogenních podmínek. Úřad nezjistil odlišnosti v průběhu tohoto prodeje mezi jednotlivými regiony v rámci ČR ani ve vztahu mezi společnostmi Škoda a jednotlivými distributory v intenzitě, která by byla dostatečným podkladem pro určení geografického relevantního trhu na jiném než národním základě.
46. Úřad dále ověřil, že mezi členskými státy EU existují značné překážky pro přeshraniční obchod s osobními vozidly, příkladmo daňové, registrační či administrativní. K těmto závěrům došla Evropská komise ve své zprávě Evropskému parlamentu¹⁴ i v rámci své rozhodovací činnosti v soutěžních věcech¹⁵.
47. Z hlediska geografického vymezil Úřad relevantní trh jako území České republiky.

IV.1 Podíl účastníka na relevantním trhu

48. Dle zjištění Úřadu založených na informacích získaných z veřejných zdrojů a od účastníka řízení realizoval účastník řízení v letech 2011 a 2012 na relevantním trhu prodeje v rozmezí cca 25 - 30 %. Soutěžitel Volkswagen potom na relevantním trhu dosáhl podílu v rozmezí cca 35 - 40 %. Úřad pak připomíná, že pro oprávnění Úřadu deklarovat posuzované jednání jako

¹⁴ Viz l.č. 551 - 589 spisu.

¹⁵ Viz rozhodnutí Evropské komise ze dne 10. 10. 2001 ve věci *Mercedes Benz*, COMP/36.264.

zakázanou dohodu nehraje výše tržního podílu dle platné judikatury roli,¹⁶ Úřad se tedy jeho přesným určením dále nezabýval.

49. Na popsaném relevantním trhu působí v České republice velký počet dalších soutěžitelů, přičemž ti dosahují menších tržních podílů¹⁷.

V Právní posouzení

50. Zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), nabyl účinnosti dne 1. 7. 2001 a od počátku své účinnosti až do současnosti prošel několika novelizacemi. Poslední novelu představuje zákon č. 360/2012 Sb. (dále též „**novela**“), který nabyl účinnosti od 1. 12. 2012.

51. Protiprávnost určitého jednání se posuzuje dle právní normy účinné v době spáchání deliktu, není-li pozdější právní úprava pro účastníka řízení příznivější. Za dobu spáchání deliktu se považuje okamžik jeho dokonání; u pokračujícího deliktu pak okamžik spáchání posledního dílčího skutku za podmínky, že je posuzované jednání zakázáno podle aktuální i předchozí právní úpravy. Protisoutěžní jednání se uskutečnilo v době od 12. 4. 2011 do 19. 4. 2012¹⁸ (viz k tomu podrobněji v části V.1 dále), a to v době před účinností novely. Pro hmotněprávní posouzení daného jednání je tedy rozhodné znění ZOHS 188. S ohledem na skutečnost, že zmíněná novela nezměnila textaci žádného pro tento případ relevantního ustanovení, je otázka použití příznivější právní úpravy nepodstatná; v novele zakotvenou proceduru narovnání pak aplikoval Úřad již před účinností novely, v materiální sféře účastníka řízení se tento postup neprojeví.

52. Z ustálené judikatury vyplývá, že homogenní zakázané dohody uzavírané dodavatelem a sítí jeho odběratelů ve vertikále je třeba vnímat jako jednání představující jeden pokračující delikt, i přestože v období jejich trvání dochází mezi soutěžiteli k jednáním, která by byla schopná samostatně naplnit skutkovou podstatu zakázané dohody.¹⁹ V případě uzavírání vertikálních dohod účastníkem řízení jsou dle Úřadu naplněny všechny podmínky pro kvalifikaci posuzovaného jednání účastníka řízení jako jednoho pokračujícího deliktu, neboť jeho jednotlivé dílčí útoky, které naplňují stejnou skutkovou podstatu správního deliktu a jsou vedeny jednotným záměrem, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou a v předmětu útoku (byly prováděny od 12. 4. 2011 do 19. 4. 2012).²⁰

V.1 Dohody o určení cen pro další prodej

¹⁶ Srov. rozsudek Krajského soudu v Brně sp. zn. 62 Af 24/2011 ze dne 26. 4. 2012 ve věci *HUSKY*.

¹⁷ Viz I.č. 529 - 550 spisu.

¹⁸ Tedy v době od prvního do posledního školení.

¹⁹ Srov. např. rozsudek Tribunálu T-452/05 ze dne 28. 4. 2010 ve věci *Belgian Sewing Thread* (odst. 33) či např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 8 Afs 17/2007 ze dne 23. 10. 2008 ve věci *ČEZ* nebo rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S147/2008/KD-16672/2009/820 ze dne 23. 12. 2009 ve věci *Karlovarské minerální vody*.

²⁰ Více ke kvalifikaci deliktu srov. např. rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S355/2007/KD-357/2010/820/HKa ze dne 8. 1. 2010 ve věci *Sokolovská uhelná, právní nástupce*.

53. Dohody o určení cen pro další prodej spadají pod tzv. dohody s tvrdým jádrem (*hard-core agreements*), které představují závažné formy zakázaných dohod. Dohody o cenách mají totiž vždy ze své podstaty negativní dopad na hospodářskou soutěž na trhu. Tyto dohody směřují ke stanovení ceny zboží pro jeho další prodej v rámci dodavatelsko-odběratelského vztahu a eliminují tím konkurenční vztah na navazujícím stupni distribuce (u odběratelů, kteří by jinak zboží při jeho dalším prodeji mohli prodávat za vzájemně odlišné ceny a tím si cenově konkurovat).²¹
54. Dle zákona jsou zakázána rovněž taková – zdánlivě doporučující - cenová ujednání, která jsou vybavena pokyny či sankcemi zavazujícími či motivujícími smluvní partnery dodržovat stanovené (doporučené) ceny pro další prodej. Doporučené ceny také nesmějí být doprovázeny dalšími, byť i ústními, pokyny či instrukcemi, popřípadě jinými závaznými opatřeními prosazujícími skrytý zájem prodejce či výrobce na dodržování doporučených cen jejich odběrateli při dalším prodeji, či dokonce provázeny přímo negativními důsledky pro distributory při jejich nedodržování. Rovněž poskytování slev či jiných výhod odběratelům v případě, že budou dodržovat stanovené doporučené prodejní ceny zboží, je třeba považovat za nepřímé určování cen, které je dle § 3 odst. 2 písm. a) zákona zakázáno; je-li odběratel motivován dodržovat doporučené ceny, dochází ke snížení cenové konkurence na trhu, což má negativní dopad na koncového spotřebitele.
55. Dohody o určení cen pro další prodej lze po formální stránce uzavřít různým způsobem např. písemně, ústně či neformálním návrhem ze strany jednoho soutěžitele a jeho akceptací ze strany druhého soutěžitele. V souvislosti s takovým nepsaným ujednáním, resp. uzavřením zakázaných dohod, lze poukázat na unijní judikaturu²², ze které vyplývá, že nezbytnou podmínkou zakázané vertikální dohody je „shoda vůle“ obou stran, kdy tyto musí výslovně či konkludentně participovat na uzavření a plnění dohody. Jinými slovy, pro naplnění znaků zakázané dohody je třeba explicitního či tacitního srozumění obou smluvních stran.
56. V případě dohod o cenách uzavíraných účastníkem řízení s jeho distributory spatřuje Úřad konsensus stran ohledně předmětného jednání v tom, že účastník řízení [...*obchodní tajemství*...] určoval minimální výši marže distributorů, její dodržování kontroloval a uplatňoval sankční mechanismus, jak je popsán v bodě 34. Jednotliví distributoři následně toto akceptovali, minimální výši marže dodržovali a podíleli se na fungování kontrolního a sankčního mechanismu jako součásti předmětných dohod.
57. Za počátek deliktního jednání účastníka řízení považuje Úřad datum 12. 4. 2011, od kterého byla realizována školení distributorů, jejichž prostřednictvím bylo dosaženo konsensu ohledně výše minimální marže (její akceptace proškolenými distributory). V průběhu protisoutěžního jednání byl taktéž ustanoven a provozován výše popsáný kontrolní a sankční mechanismus. Za ukončení protisoutěžního jednání Úřad považuje datum 19. 4. 2012, kdy proběhlo poslední školení distributorů. Následně již kontrolní mechanismus přestal fungovat

²¹ Srov. rozsudek Krajského soudu v Brně sp. zn. 62 Ca 47/2009-159 ze dne 28. 4. 2011 ve věci *DELLUX*.

²² Srov. rozsudky Evropského soudního dvoru C-2/01 a C-3/01 ze dne 6. 1. 2004 ve věci *Bayer*, nebo C-74/04P ze dne 13. 7. 2006 ve věci *Volkswagen II*.

a sankční mechanismus nebyl udržován, v období po 19. 4. 2012 rovněž došlo [...obchodní tajemství...]. Jednání účastníka řízení, resp. plnění posuzovaných dohod dále nepokračovalo.

58. Z Úřadem shromážděných podkladů vyplývá, že distributoři minimální výši marže dodržovali, lze tak dovodit souvislost mezi dohodami účastníka řízení a jeho distributorů a následným cenovým chováním distributorů na maloobchodní úrovni trhu. Nadto Úřadem zjištěná kontrola plnění závazků u distributorů a následné uplatnění třístupňového sankčního mechanismu dokazuje zvýšenou nebezpečnost daného jednání účastníka řízení. Tato rovněž vyplývá ze způsobu realizace dohody, v rámci které smluvní distributoři sami zjišťovali ceny, za které jsou osobní vozidla nabízena jejich konkurenty, a následně účastníka řízení informovali o odchylkách od cen stanovených předmětným jednáním.
59. Na základě zjištěných skutečností má Úřad za prokázané, že dohody o určení cen pro další prodej byly od 12. 4. 2011 do 19. 4. 2012 uzavírány účastníkem a jeho smluvními distributory, kteří realizovali prodej osobních vozidel s určenou minimální výší marže. Uzavřením dohod došlo ke sjednocování cenové hladiny na relevantním trhu, když distributoři prodávali se stanovenou minimální výší marže osobní vozidla koncovým zákazníkům [...obchodní tajemství...]. Předmětná dohoda tak byla plněna a měla skutečný dopad na trh.
60. Úřad proto na základě ve správním řízení zjištěných skutečností dospěl k závěru, že dohody o cenách uzavírané účastníkem řízení s jeho distributory naplňují formální stránku zakázaných dohod o určení cen pro další prodej, které jsou podle § 3 odst. 1 ZOHS 188 ve spojení s § 3 odst. 2 písm. a) téhož zákona zakázané a neplatné.
61. K tomu, aby určitá dohoda (*largo sensu*) byla považována za zakázanou, musí být kromě formálních znaků naplněny i materiální podmínky protisoutěžního charakteru dohody, tzn. narušení hospodářské soutěže. Jak přitom vyplývá z dikce ustanovení § 3 odst. 1 zákona, jsou zakázány dohody mající narušení hospodářské soutěže jako svůj cíl, nebo je toto narušení jejich výsledkem. K tomu NSS²³ konstatoval: „Zakázané jsou tedy takové dohody, které mají za cíl narušení soutěže (aniž by takového cíle bylo třeba být jen částečně dosaženo), a dohody, které mají nebo mohou mít protisoutěžní následek (a to zásadně bez ohledu na to, zda byl takový následek stranami zamýšlen).“ Z uvedeného zároveň plyne, že delikt uzavření zakázané dohody je deliktem ohrožovacím, neboť je možné stíhat a sankcionovat „cílové“ i „následkové“ dohody, které škodlivý následek sice nezpůsobily, ale u nichž byla splněna podmínka reálné možnosti soutěž narušit. K podmínce reálnosti narušení soutěže NSS v témže rozsudku uvádí: „Dohoda je tedy zakázaná tehdy, pokud se vyznačuje takovými znaky mířícími na způsobení negativního efektu na trhu, které snesou kritérium „dostatečnosti“ či „podstatnosti“ a z pohledu způsobení protisoutěžního efektu též reálnosti.“²⁴ Evropské soudy dále dovodily, že má-li dohoda protisoutěžní cíl (účel), není již nutné zjišťovat její účinky na relevantním trhu.²⁵ Je tedy pouze na soutěžním úřadu, zda se

²³ Rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 78/2008 ze dne 25. 2. 2009, odst. 53.

²⁴ Ibid., odst. 48.

²⁵ Viz např. rozsudek Evropského soudního dvora C-49/92 P ze dne 8. 7. 1999 ve věci Anic Partecipazioni SpA [1999], ECR I- 4125 nebo rozsudek Evropského soudního dvora C-56 a 58-64 ze dne 13. 7. 1966 ve věci Consten a Grundig [1966], ECR – 429.

bude při posuzování protisoutěžního charakteru dohody zabývat primárně jejím cílem či jejími následky, v první řadě však budou soutěžní úřady své úsilí směřovat k prokázání protisoutěžního cíle (*object restriction*), neboť má-li dohoda protisoutěžní cíl, není nutné zjišťovat její účinky (*effect*) na relevantním trhu.²⁶

62. ZOHS 188 v § 3 odst. 1 rovněž stanoví, že dohody, jejichž dopad na hospodářskou soutěž je zanedbatelný, nejsou považovány za zakázané. Za účelem vymezení dohod takového charakteru vydal Úřad *Oznámení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže o dohodách, jejichž dopad na hospodářskou soutěž je zanedbatelný* (dále též „**Oznámení**“), které vychází z unijní legislativy a judikatury.²⁷ Dle Oznámení ve vztahu k vertikálním dohodám platí, že dohody, u kterých podíl žádného ze soutěžitelů nepřesahuje 15 % na kterémkoli dohodou dotčeném relevantním trhu, nejsou považovány za dohody zakázané. Toto pravidlo se však nevztahuje na vertikální dohody obsahující tzv. tvrdá omezení, která přímo nebo nepřímo, samostatně nebo ve spojení s jinými faktory mají za svůj cíl určení cen, včetně určení cen pro prodej zboží třetím stranám²⁸. Takové dohody jsou dohodami zakázanými i v případě splnění v Oznámení stanovené hranice tržního podílu (nepřesahujícího 15 %). S ohledem na podmínky Oznámení a samotný protisoutěžní cíl dohod o určení cen pro další prodej nelze dohody posuzované v tomto správním řízení považovat za dohody se zanedbatelným dopadem na hospodářskou soutěž.
63. Pro samotnou deklaraci porušení zákona prostřednictvím dohod o určení cen pro další prodej tak není rozhodné, jaký podíl účastník dohody na relevantním trhu zaujímá, neboť tyto dohody jsou pro svou povahu zakázané a neplatné bez ohledu na podíl jejich stran na trhu. Pozice (velikost tržního podílu) účastníků dohody na trhu v takovém případě ovlivňuje především rozsah dopadů dohody na hospodářskou soutěž, tedy závažnost posuzovaného protisoutěžního jednání.
64. Úřad tedy uzavírá, že v rámci správního řízení prokázal, že posuzované dohody o určení cen pro další prodej uzavírané účastníkem řízení naplnily jak formální, tak i materiální stránku skutkové podstaty zakázané dohody ve smyslu § 3 odst. 1 ZOHS 188.

V.2 Absence podmínek pro vynětí ze zákazu

65. Po zhodnocení, že posuzované dohody o určení cen pro další prodej spadají pod zákaz dohod dle § 3 odst. 1 ve spojení s § 3 odst. 2 písm. a) ZOHS 188, zabýval se Úřad dále tím, zda tyto dohody nelze vyjmout ze zákazu na základě aplikace některé z blokových výjimek ve smyslu § 4 odst. 1 ZOHS 188 nebo na základě zákonné výjimky dle § 3 odst. 4 téhož zákona, ačkoli důkazní břemeno v této věci leží ve smyslu § 21d odst. 1 ZOHS 188 na účastníkovi řízení.
66. Úřad ověřil, že omezení cenové soutěže mezi distributory zboží dodávaného účastníkem řízení nepřináší spotřebitelům žádné výhody, ale právě naopak. Omezení cenové soutěže mezi distributory má potenciál znemožnit spotřebitelům získat nabízený produkt za cenu, jež

²⁶ Úřad se však dopadem zakázaných dohod na trh bude vždy zabývat, zejména za účelem individualizace sankcí.

²⁷ Viz <http://www.uohs.cz/cs/legislativa/hospodarska-soutez.html>. Nové Oznámení de-minimis EK z r. 2014 nepřineslo úpravu příznivější pro účastníka řízení, Úřad jej tedy neaplikoval.

²⁸ Viz bod 13 písm. a) Oznámení.

by byla výsledkem vzájemné soutěže distributorů o [...*obchodní tajemství*...] (tedy za cenu nižší).

67. Úřad konstatuje, že rovněž podmínky § 3 odst. 4 ZOHS 188 nejsou splněny a že vynětí ze zákazu na základě tohoto ustanovení zákona se v daném případě neuplatní; ostatně účastník řízení splnění těchto podmínek neprokázal. V tomto případě se neuplatní ani žádná z blokových výjimek.
68. ZOHS 188 v §22b odst. 1 stanoví, že právnická osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila. K danému Úřad konstatuje, že v době vytýkaného protisoutěžního jednání neexistovala na trhu žádná objektivní skutečnost, která by si vynutila, aby účastník řízení jednal protiprávně, která jej nutila porušovat jeho právní povinnost a v důsledku které účastník řízení nemohl porušování povinnosti zabránit ani při vynaložení veškerého úsilí, které bylo možné požadovat. Lze proto uzavřít, že účastník řízení nemůže být zproštěn odpovědnosti za delikt podle § 22b odst. 1 ZOHS 188.

V.3 Aplikace čl. 101 SFEU

69. Úřad se rovněž zabýval otázkou, zda jednání účastníka řízení může mít vliv na obchod mezi členskými státy Evropské unie, neboť v případě protisoutěžního jednání, jež má podstatný vliv na obchod mezi členskými státy, tj. bude u něho splněna podmínka existence unijního prvku, aplikuje Úřad hmotné právo podle čl. 101 SFEU. Platí přitom, že zakázaná dohoda či praktika není zásadně schopná ovlivnit obchod mezi členskými státy zejména za podmínky, že hodnota prodeje dodavatelova zboží dotčeného dohodou nepřesahuje 40 milionů EUR a zároveň jeho podíl na trhu je menší než 5 %.²⁹
70. Jednání soutěžitele pak může mít dopad na obchod mezi členskými státy, jsou-li výše uvedená kritéria obratu a podílu na trhu splněna a zároveň není shledána existence jiných okolností, které by dopad na obchod spolehlivě vylučovaly. Mezi takové okolnosti patří právní překážky zcela zamezující obchodu či specifická povaha zboží, způsobující jeho vázanost na území daného členského státu³⁰.
71. V tomto případě výše uvedená kritéria pro posouzení dopadu na obchod mezi členskými státy indikují, že k dopadu na obchod mezi členskými státy mohlo dojít.
72. Úřad v souladu s Evropskou komisí konstatuje³¹, že mezi členskými státy existovaly v době spáchání deliktu bariéry pro obchod s novými motorovými osobními vozidly, spočívající zejména v daňových, registračních, poplatkových a administrativních překážkách obchodu. Tyto překážky mohly potenciálně omezit obchod mezi členskými státy.

²⁹ Viz <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2004:101:0081:0096:EN:PDF>.

³⁰ Např. skutečnost, že v jiných členských státech není dotčené zboží v dané podobě vůbec obchodováno, či zboží, které není ekonomicky relevantní dopravovat na delší vzdálenosti (zboží levné, těžké a objemné).

³¹ Viz l.č. 551 - 589 spisu.

73. Analýzou počtu registrací, celkových i očištěných prodejů osobních vozidel značky Škoda však Úřad dospěl k závěru, že v době protisoutěžního jednání docházelo k přeshraničnímu obchodu se zbožím dotčeným dohodami, a to i přes existenci výše uvedených bariér.
74. Z výše uvedeného Úřad dovozuje, že jednání účastníka řízení mohlo mít přinejmenším potenciální vliv na obchod mezi členskými státy a došlo tedy k porušení čl. 101 SFEU.

V.4 Shrnutí

75. Úřad dospěl k závěru, že účastník řízení nejméně od 12. 4. 2011 do 19. 4. 2012 se svými smluvními distributory uzavíral zakázané a neplatné dohody o určení cen pro další prodej. Účastník řízení tak **uzavíral s jednotlivými distributory dílčí zakázané a neplatné dohody s jednotným záměrem omezit rozhodování distributorů v rámci jejich cenové politiky.** Uvedené jednání účastníka řízení Úřad posuzuje jako jeden pokračující delikt.
76. Jednáním účastníka řízení spočívajícím v uzavírání dohod o určení cen pro další prodej jsou tak naplněny všechny znaky zakázaných a neplatných dohod soutěžitelů ve smyslu § 3 odst. 1 ZOHS 188 a čl. 101 SFEU a Úřad je kvalifikuje jako dohody o určení cen (ve smyslu § 3 odst. 2 písm. a) ZOHS 188), jejichž cílem bylo narušení hospodářské soutěže na relevantním trhu prodeje osobních vozidel v obchodních třídách Mini, Malé vozy, Střední třída, Vyšší střední třída, MPV a Terénní [...*obchodní tajemství*...].

VI Odůvodnění výše pokuty

77. Podle § 22a odst. 1 písm. b) ZOHS 188 se právnická nebo podnikající fyzická osoba jako soutěžitel dopustí správního deliktu tím, že uzavře dohodu v rozporu s § 3 odst. 1 zákona. Dle § 22a odst. 2 ZOHS 188 se za správní delikt podle odst. 1 písm. b) téhož ustanovení zákona uloží pokuta do 10.000.000,- Kč nebo 10 % z čistého obratu dosaženého soutěžitelem za poslední ukončené účetní období.
78. Horní hranice pokuty, kterou lze na základě zákona uložit, je stanovena alternativně, a za horní hranici je považována ta z alternativně použitelných hranic, která je pro příslušného soutěžitele nepříznivější. Hranice stanovená pevnou částkou se uplatní zejména u soutěžitelů, kteří nejsou založeni za účelem podnikatelské činnosti a žádného obratu tudíž nedosahují.³² Úřad pak dlouhodobě a konstantně v rozhodovací praxi ukládá soutěžitelům, kteří jsou podnikateli, pokuty dle obrátového kritéria. Úřad tedy v daném případě za horní hranici považoval částku 10 % z čistého obratu dosaženého soutěžitelem za poslední ukončené účetní období.
79. Stanovení výše pokuty v mezích zákona je věcí správního uvážení Úřadu, které se v konkrétním případě odvíjí od posouzení skutkových okolností daného případu. Uložená pokuta by měla plnit jak funkci represivní, tak preventivní. Je požadováno, aby Úřadem uložená pokuta nepřekračovala zákonem omezenou max. výši 10 %, a to ve vztahu k zákonem definovanému čistému obratu za poslední ukončené účetní období, a dále, aby

³² Srov. rozsudek Krajského soudu v Brně sp. zn. 31 Ca 64/2004 ze dne 31. 5. 2006 ve věci ČEZ.

Úřad posoudil též celkovou aktuální finanční a majetkovou situaci účastníka řízení, zda uložená pokuta nebude pro něj likvidační.³³

80. Pro úplnost je třeba zmínit, že postup Úřadu při výpočtu pokut je specifikován v metodice nazvané „Zásady postupu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže při stanovování výše pokut podle § 22 odst. 2 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, v platném znění (dále též „Zásady“)³⁴, kterou Úřad vypracoval za účelem zvýšení předvídatelnosti a transparentnosti svého rozhodování při ukládání pokut za porušení hmotněprávních povinností stanovených zákonem, resp. při kalkulaci konkrétní výše pokuty.
81. Při vymezení konkrétní výše pokuty je Úřad povinen vyjít ze zákonných (zákonem předepsaných) kritérií, která tato pokuta má v sobě odrážet. Podle § 22b odst. 2 ZOHS 188 se při určení výměry pokuty právnícké osobě přihlídnou k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.
82. Vzhledem k potenciálnímu charakteru vlivu na obchod mezi členskými státy jakožto odvozenému následku jednání účastníka řízení považuje Úřad delikt spočívající v porušení § 3 odst. 1 ZOHS 188 za závažnější, a tedy i přísněji postižitelný. Delikt spočívající v porušení čl. 101 SFEU v souladu se zásadou absorpce považuje Úřad za přitěžující okolnost (viz dále).
83. Při stanovení pokuty má Úřad dle § 22a odst. 2 ZOHS 188 vycházet z čistého obratu dosaženého soutěžitelem za poslední ukončené účetní období, jímž je v nyní vedeném řízení rok 2013. Tento údaj slouží zejména pro posouzení výše pokuty z hlediska korektivu maximální zákonem přípustné výše pokuty, tj. 10 % z čistého obratu. Jak je uvedeno výše, účastník řízení vyvíjí obchodní aktivity na území a trzích výrazně širších než je Česká republika a dosáhl na nich v roce 2013 obratu 239 miliard Kč. Vzhledem k výrazně menší velikosti a objemu vymezeného geografického relevantního trhu nepovažoval Úřad za nezbytné do posouzení souladu se zákonem určenou maximální výší pokuty i likvidačního charakteru zahrnovat i obrat soutěžitele, tedy celého koncernu Volkswagen. Jak bude popsáno níže, již hranice stanovená obratem účastníka řízení je zjevně dostatečně vysoká pro posouzení, zda je dodržen zákonný korektiv.
84. Pro účely stanovení základní částky pokuty bral Úřad v úvahu hodnotu prodeje soutěžitele Volkswagen týkající se prodeje osobních vozidel v obchodních třídách Mini, Malé vozy, Střední třída, Vyšší střední třída, MPV a Terénní [...obchodní tajemství...] a realizovaný na území České republiky v roce 2012 - tedy v roce, v němž došlo ke spáchání deliktu. Tento, dle informací poskytnutých účastníkem řízení, dosahoval výše [...obchodní tajemství...] Kč. Z této částky tvoří hodnota prodeje účastníka řízení [...obchodní tajemství...] Kč a na ostatní osobní vozidla dodávaná na relevantní trh ve vymezeném období soutěžitelem připadá hodnota prodeje ve výši [...obchodní tajemství...] Kč.

³³ Srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5 Afs 7/2011 ze dne 29. 3. 2012 ve věci *DELTA PEKÁRNY*.

³⁴ Srov. <http://www.uohs.cz/cs/legislativa/hospodarska-soutez.html>; Úřad v tomto správním řízení postupuje přiměřeně podle těchto Zásad, i když tyto obsahují odkazy na ustanovení o pokutách platná v zákoně před jeho novelizací provedenou zákonem č. 155/2009 Sb., nicméně znění současně platného § 22b odst. 2 zákona odpovídá znění § 22 odst. 2 zákona *in fine* před jeho novelizací.

85. Stanovení výše pokuty provedl Úřad v několika krocích. Nejprve uvážil výši základní částky pokuty za závažnost, ve které dále zohlednil délku trvání porušení zákona. V dalším kroku potom základní částku pokuty upravil z hlediska přitěžujících a polehčujících okolností.

Závažnost správního deliktu

86. Posuzované jednání považuje Úřad v souladu se svou ustálenou rozhodovací praxí³⁵ a Zásadami³⁶ typově za **závažné** porušení zákona.
87. V případě protisoutěžního jednání, jež je považováno za typově závažný delikt, Úřad určuje výchozí podíl, jakožto základ pro výpočet základní částky pokuty, v rozmezí do 1 % hodnoty prodeje.³⁷
88. Při stanovení konkrétní výše výchozího podílu v rozmezí 0 % až 1 % Úřad zohlednil rozsah skutečného dopadu porušení zákona společností Škoda na hospodářskou soutěž na vymezeném relevantním trhu. Úřad má za prokázaný jak rozsah uplatnění protisoutěžního chování účastníka řízení, tak i jeho skutečný dopad na relevantní trh. Úřad dále přihlédl ke skutečnosti, že účastník řízení je nejsilnějším hráčem na vymezeném relevantním trhu a má na něm největší tržní podíl.
89. Na základě výše uvedeného byl Úřadem stanoven výchozí podíl hodnoty prodeje pro výpočet pokuty ve výši 1 % z hodnoty prodeje, která dosahuje [...obchodní tajemství...] Kč. Částka výchozího podílu hodnoty prodeje činí tedy [...obchodní tajemství...]- Kč.
90. V rámci kritéria závažnosti deliktu je posuzována rovněž délka trvání porušení zákona; závažnost protisoutěžního jednání se s délkou jeho trvání může zvyšovat (nepochybně bude rozdíl v závažnosti jednorázového deliktu či jen krátkodobého deliktu a deliktu trvajících řadu let).
91. Délka porušování zákona pro účely stanovení pokuty je v případě správního deliktu, jehož se dopustil účastník řízení, počítána od 12. 4. 2011 do 19. 4. 2012, činí tedy jeden rok a sedm dní; jedná se o krátkodobé porušení soutěžních norem³⁸, koeficient času je tedy roven 1.
92. Na základě shora uvedených úvah Úřad stanovil základní částku pokuty ve výši [...obchodní tajemství...] Kč.

Přitěžující a polehčující okolnosti

93. Úřad podle okolností případu dále posuzuje, zda u každého jednotlivého soutěžitele existují přitěžující nebo polehčující okolnosti, které by byly důvodem ke zvýšení nebo snížení pokuty. Všechny přitěžující a polehčující okolnosti přitom vyhodnotí jak jednotlivě, tak ve vzájemném kontextu.

³⁵ Srov. sankční rozhodnutí ve věci RPM.

³⁶ Srov. bod 23 Zásad.

³⁷ Srov. bod 29 Zásad.

³⁸ Srov. bod 25 Zásad.

94. Jako přitěžující okolnost vyhodnotil Úřad spáchání deliktu spočívajícího v porušení čl. 101 SFEU. Toto další protisoutěžní jednání nelze v souladu s absorpční zásadou trestání sankcionovat samostatně a jednotlivé pokuty sčítat, musí však být zohledněno jako významná přitěžující okolnost. V souladu se zavedenou rozhodovací praxí i Zásadami se Úřad rozhodl přitížit o [...obchodní tajemství...] %.
95. V daném případě Úřad další přitěžující okolnosti neshledal.
96. Jako velmi významnou polehčující okolnost Úřad ohodnotil vysokou míru spolupráce účastníka řízení s Úřadem. Tato spolupráce se projevila skutečností, že účastník sám upozornil Úřad na své protiprávní jednání³⁹, a pokračovala v průběhu celého správního řízení. Úřad zohlednil rovněž to, že účastník řízení ukončil své protiprávní jednání ještě před zahájením správního řízení. Tyto skutečnosti Úřad považuje za polehčující okolnosti, které odůvodňují snížení pokuty o [...obchodní tajemství...] %.

VI.1 Výsledná výše pokuty

97. Po zohlednění všech okolností svědčících pro úpravu výše pokuty činí částka pokuty 61.386.390,- Kč, kterou Úřad zaokrouhlil na celé tisíce směrem dolů. Výsledná výše pokuty za správní delikt popsany v tomto rozhodnutí tak činí **61.386.000,- Kč**.
98. Úřad je při rozhodování o výši pokuty povinen zkoumat, zda pokuta ve smyslu dikce § 22a odst. 2 ZOHS 188 nepřevyšuje zákonem stanovenou maximální výši pokuty 10 % z čistého obratu dosaženého soutěžitelem za poslední ukončené účetní období. Vyměřená pokuta ve výši 61.386.000,- Kč zákonnou hranici nepřekračuje.
99. Dále je Úřad povinen zkoumat, zda je účastník řízení s ohledem na svou aktuální celkovou majetkovou a finanční situaci schopen pokutu uhradit, resp. zda ukládaná pokuta nemůže být považována z tohoto důvodu za nepřiměřenou či likvidační. Při možném likvidačním charakteru pokuty Úřad přihlíží jednak k situaci samotného porušitele, tj. společnosti Škoda, ale rovněž k celkové majetkové a finanční situaci soutěžitele, do něž společnost Škoda náleží. Úřad bral proto v úvahu celkový čistý obrat a další údaje účetních výkazů vypovídající o celkové finanční a majetkové situaci účastníka řízení. Z Úřadem zjištěných podkladů a informací vyplývá, že jen v roce 2013 vykázal účastník řízení čistý zisk ve výši 11,8 miliardy Kč.
100. Ze všech shora uvedených důvodů stanovil Úřad výslednou výši pokuty společnosti ŠKODA částkou 61.386.000,- Kč. Výše ukládané pokuty je přiměřená okolnostem případu a neznamená finanční ohrožení podnikání či existence účastníka řízení, nemá tedy likvidační charakter.
101. Účastník řízení splnil všechny podmínky pro narovnání, Úřad proto snížil účastníku řízení výslednou částku pokuty o 20 %, tedy na **49.108.000,-Kč**. Tato pokuta je ukládána v rozmezí stanoveném zákonem. Po porovnání s majetkovou situací účastníka řízení nejde o pokutu zjevně likvidační a nepředstavuje hrozbu pro další existenci účastníka řízení.

³⁹ Viz I.č. 2 spisu.

102. Úhrada se provede na **účet Celního úřadu pro Jihomoravský kraj**, číslo účtu **3754-17721621/0710**, variabilní symbol – identifikační číslo účastníka řízení.

VII Náklady řízení

103. Vzhledem k faktu, že Úřad v rámci správního řízení dospěl k závěru, že účastník řízení jednáním, jež v rámci správního řízení Úřad posuzoval, porušil § 3 odst. 1 zákona, tedy porušil svou povinnost neuzavírat zakázané dohody narušující soutěž na relevantním trhu, je splněna podmínka daná v § 79 odst. 5 správního řádu, jsou tedy splněny zákonné předpoklady pro uložení náhrady nákladů správního řízení účastníku řízení. Výši paušální částky stanovil Úřad na 2.500,- Kč. S ohledem na délku řízení a rozsah prováděného dokazování má Úřad za to, že se jednalo o zvláště složitý případ, tudíž základní paušální částku 1.000,- Kč navýšil o 1.500,- Kč.

104. Náklady řízení je účastník řízení povinen uhradit ve lhůtě do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada se provede na **účet Úřadu** vedený u České národní banky v Brně, číslo účtu **19-24825621/0710**, konstantní symbol 1148, variabilní symbol 2014000360.

VIII Závěr

105. Ze všech uvedených důvodů Úřad konstatuje, že bylo prokázáno spáchání správního deliktu dle § 3 odst. 1 zákona a čl. 101 SFEU spočívajícího v uzavírání a plnění zakázaných dohod o určení cen pro další prodej a Úřad tedy rozhodl v souladu s § 67 odst. 1 správního řádu, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí může účastník řízení dle § 152 odst. 1 a odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 83 odst. 1 a § 85 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad, o kterém rozhoduje předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Rozklad se podává u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Včas podaný a přípustný rozklad má odkladný účinek.

otisk úředního razítka

JUDr. Michal Petr, Ph.D.
místopředseda Úřadu
pověřený řízením Sekce hospodářské soutěže

Obdrží:

JUDr. Robert Neruda, Ph.D., advokát
Havel, Holásek & Partners, s.r.o.
Hilleho 1843/6
602 00 Brno

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy